

gyldigt vedtagne Leje skal anses for rimelig, saafremt Lejens Størrelse er fastsat efter 1. Januar 1923, og ikke skal kunne forhøjes eller nedsættes uden Kommunalbestyrelsens Samtykke. De Lejemaal, der er indgaaet inden 1923, kan opsiges, og Udleje kan finde Sted til den Pris, Parterne kan blive enige om, men naturligvis under Iagttagelse af Aagerparagraffen, stadigvæk med Hensigt paa, hvilken Leje der var fastsat i December 1924.

I Ændringsforslag Nr. 21 foreslaar vi, at § 26 udgaar, da den synes os unødvendig.

I § 28 foreslaar vi at tilføje „indtil 1. Maj 1927“. Det drejer sig særlig om Ombygning og Nedrivning af Ejendomme og Udlejning af ledige Lejligheder. Jeg vil haabe, at man vil tage lidt varsomt paa Dette med Ombygning, for det kan mange Gange have sin Betydning, at en gammel Ejendom bliver ombygget. Det giver ogsaa Arbejde. Jeg haaber, at Kommunalbestyrelserne i al Almindelighed, naar der skaffes de samme Lejligheder til Veje igen, ikke vil forhindre en Mand i at ombygge sin Ejendom. Det er vel i Virkeligheden heller ikke Meningen med Lovforslaget, Meningen er vel kun at hindre Misbrug.

Det er de Ændringer, Flertallet har foreslaaet, og som jeg paa Flertallets Vegne vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for. Naar vi vedtager disse, tror jeg, at Storkøbenhavn, som ganske særlig mangler Boliger, kan være tilfreds, idet Loven gælder i 6 Aar. Det er min Overbevisning, at man i Provinsen, hvor Loven skal gælde for to Aar, til den Tid vil være ude over de forskellige Vanskeligheder. Jeg tror, at Loven i denne Skikkelse vil kunne kaldes en virkelig Afviklingslov. Vi har tidligere været inde paa noget lignende, men det blev ikke til noget. Denne Gang haaber jeg, det bliver en Afviklingslov. Jeg haaber, at København ogsaa vil blive saaledes stillet, at vi, naar de 6 Aar er gaaet, ikke mere skal behøve Lovgivning paa dette Omraade.

Hermed skal jeg anbefale Flertallets Ændringsforslag til Vedtagelse.

Johannes Jensen: Som man vil se af Betænkningen, har Venstres Medlemmer af Udvalget ikke kunnet tiltræde det foreliggende Lovforslag, men det er jo Ændringsforslagene, der nu foreligger til Behandling, og jeg skal derfor indskrænke mig til at gøre nogle Bemærkninger om dem. Jeg sætter Pris paa, at man ved Ændringsforslag Nr. 3 til § 4 har bestræbt sig for at forandre den Bestemmelse i Folketingets Affattelse

af Lovforslaget, der gaar ud paa, at ogsaa læge Medlemmer af Nævnene skulde lønnes. Pengene spiller i denne Forbindelse mindre Rolle, men det er et Principspørgsmaal, der er Tale om, thi skulde man lønne læge Medlemmer af Nævnene, synes jeg, at man maatte føre dette videre og ligeledes lønne de Folk, der udfører et stort Arbejde som Medlemmer af Kommunalbestyrelser, Ligningskommissioner, Hjelpekasser o. s. v. Enten maa man gøre Skridtet fuldt ud eller blive ved det nugældende, at saadanne Hverv er ulønnede. Og navnlig i dette Tilfælde, hvor Talen er om noget, man fra alle Sider haaber bliver rent midlertidigt, og hvor det er Organisationer, der udpeger de paagældende til Hvervet, ikke Vælgere, der vælger dem, finder jeg, det vilde være ret farligt at komme ind paa, at ogsaa læge Medlemmer skulde honoreres. Derimod har jeg ikke noget at indvende imod, at Formanden honoreres. Jeg ser nok, at man nu har udstrakt Honoreringen til Næstformændene, men det er jo Folk, som træder i Formændenes Sted.

Ændringsforslag Nr. 9 gaar ud paa, at fjerde Stykke af § 10 affattes saaledes: „Ejeren er i Lejeperioden endvidere berettiget til at erholde Nævnets Samtykke til en saadan Lejeforhøjelse, at han derved erholder Dækning for forøgede Skatter og Afgifter til det offentlige paa Ejendommen“. Jeg vil gerne spørge saavel den ærede Ordfører som den højtærede Indenrigsminister, om der ikke herindunder falder de Tilfælde, hvor en Bygning er opført paa lejet Grund, og hvor Lejen af selve Grunden forhøjes. Saadanne Tilfælde vil vel navnlig forekomme her i København. Jeg tænker paa Tivoli, hvor alt er opført paa lejet Grund, og hvor der kan være Tale om, at Lejesummen forhøjes indenfor den Periode af 6 Aar, det drejer sig om. Men der kan ogsaa tænkes andre Tilfælde, f. Eks. Havnearealer, hvor der er opført Bygninger paa lejet Grund. Naar Bygningerne da er fremlejet, og Havnebestyrelsen forhøjer Lejen, burde der ogsaa her være Adgang til i paakommende Tilfælde at faa Dækning for den forøgede Afgift, Lejerne i saa Fald kommer til at udrede.

Ved Ændringsforslagenes Vedtagelse vil der ikke ske store Forandringer for Københavns Vedkommende i den Affattelse. Lovforslaget har fra Folketingets Side. Hovedændringerne angaar Provinserne, og Bestemmelser herom indeholdes i Ændringsforslag Nr. 20 til § 25, der gaar ud paa, at Paragraffen affattes saaledes: „I Kommuner, hvor de i Lov Nr. 228 af 18. Maj